L. W. kr. 57.011/1888.

Okólnik

do wszystkich oddziałów i organów Wydziału krajowego, tudzież zakładów i urzędników krajowych.

Za zezwoleniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 30. Października 1888. L. 26.168 ogłoszonem w zbiorze rozporządzeń tegoż Ministerstwa (rocznik 1888 Nr. 46 stron. 755) będzie Wydział krajowy spłacał należytości od nadania posad (tak zwane taksy nominacyjne) bezpośrednio i będzie sam zarządzał ściągnięcie tych należytości z poborów służbowych urzędników, do uiszczania tych należytości obowiązanych.

W myśl tego zezwolenia będzie od każdego dekretu Wydziału krajowego wydanego, począwszy od 1. Stycznia 1889 r. taksa nominacyjna obliczona, pobierana i spłacana wedle przepisów załączonej ./. instrukcyi. ./.

Celem uiszczenia taks nominacyjnych, wymierzanych wedle przepisów tej instrukcyi, nie

będzie c. k. Urząd wymiaru należytości wydawał wezwań płatniczych, natomiast będą urzędnicy, obowiązani do spłaty tych taks, zawiadomiani o tem w sposób oznaczony w §. 15. instrukcyi.

Taksy już wymierzone przez c. k. Urząd wymiaru należytości, jako też taksy, jakie ten Urząd jeszcze wymierzy od dekretów Wydziału krajowego, wydanych *po koniec roku 1888.* (tj. przed 1. Stycznia 1889.) będą ściągane w sposób dotychczas praktykowany.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów d. 12. Lutego 1889. r.

do LW. kr. 57.011/1888.

Instrukcya

normująca wymiar i pobór taks nominacyjnych, spłacalnych w myśl zezwolenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 30. Października 1888. L. 26.168 bezpośrednio.

§. 1.

Za podstawę do wymiaru taks nominacyjnych służyć będą odpisy dekretów, jakie Ekspedytura sporządza w myśl okólnika z dnia 5. Kwietnia 1878. L. 11.513/78. i rozporządzenia z dnia 14. Listopada 1885 L. 57.910/85. Wydziału krajowego. Szef Dep. VI., któremu odnośne sprawy i nadal przydzielane być mają, poruczy wymiar tych taks jednemu z podwładnych urzędników.

§. 2.

Ekspedytura sporządzi odpis dekretu, stwierdzając zgodność jego z oryginałem, zaraz po otrzymaniu odnośnego aktu, poczem udzieli go bezzwłocznie i w krótkiej drodze Oddziałowi rachunkowemu.

§. 3.

Oddział rachunkowy stwierdzi na odpisie dekretu — wedle zapisków zawartych w księ-

gach rachunkowych — czy urzędnik wymieniony w dekrecie pobiera na mocy poprzedzającego dekretu, którego datę i liczbę wyszczególnić należy, jakiekolwiek emolumenta, uwidaczniając przy tem tytuł i cyfrę tych poborów, poczem zwróci odpis tož samo w krótkiej drodze Ekspedyturze, najdalej do 24 godzin **po otrzymaniu takowego.**

§. 4.

Bezzwłocznie, a najdalej do 24 godzin po powrocie odpisu, wyexhibuje go Ekspedytura przypomnieniem urzędowem przez protokół podawczy.

§. 5.

Czystopis (oryginał) każdego dekretu zaopatrzy Ekspedytura potwierdzeniem, że należytość opłaca się bezpośrednio, do czego służyć będzie stampilia, jaka Ekspedyturze oddaną zostanie. Stampilię przechować należy pod zamknięciem.

§. 6.

Najdalej do 8 dni po wejściu do Departamentu VI. przypomnienia urzędowego z odpisem dekretu, dokona urzędnik wskazany
Al. w §. 1. wymiar taksy w sposób oznaczony for-
A.·/. mularzem pod A·/., wypełniając dokładnie rubryki I. do VIII. włącznie i stosując się przy wymiarze ściśle do postanowień ustaw i rozporządzeń o opłatach stemplowych. Główne po-
Al. stanowienia dotyczące tego przedmiotu zawarte
B.·/. są w załączniku B·/.

§. 7.

Po dokonanym wymiarze wypracuje wskazany urzędnik w terminie oznaczonym w §. 6. referat, zawierający zarządzenia, potrzebne celem ściągnięcia taksy i zapisze numer referatu w rubryce X. formularza A. Ściągnięciem taks zatrudni się Kasa krajowa, lub w jej zastępstwie kasa, wypłacająca odnośnemu urzędnikowi jego pobory służbowe. Kasa ta powinna się w tym względzie zastósować ściśle do polecenia, jakie otrzyma w każdym pojedynczym wypadku. Wskazany powyżej referent powinien także zbadać, czy osoba wymieniona w dekrecie należy do rzędu urzędników, za których, — w myśl uchwał Wysokiego Sejmu z dnia 20. Października 1882. L. 730/s. i z dnia 15. Października 1883. L. 148/s. (Wydziału krajowego L. 54.641/82., 29.848/83. i 52.867/83.) połowę taksy nominacyjnej ma pokryć fundusz krajowy, a w takim razie należy wypełnić także rubrykę IX. formularza A.

§. 8.

Należytość nieprzekraczająca kwotę pięciu (5) zł. w. a. ma być ściągniętą w całości naraz. — Wyższe należytości mogą być spłacane w ratach miesięcznych, z których ostatnia ma zapadać w ostatnim miesiącu odnośnego półrocza t. j. 1. Czerwca, a względnie 1. Grudnia. Należytości przekraczające dwadzieścia i pięć (25) zł. w. a. mogą być spłacane w dwunastu (12)

ratach miesięcznych, jeżeli debent ma uiścić całą należytość sam, jeżeli zaś połowę taksy spłaca fundusz krajowy, druga jej połowa ma być ściągnięta w sześciu (6) ratach miesięcznych, a kwota raty miesięcznej powinna wynosić co najmniej pięć (5) zł. w. a.

Daty dotyczące spłat ratalnych należy uwidocznić w rubryce XI. (Uwaga) formularza A.

§. 9.

Urzędnik oznaczony w §. 1. będzie prowadził i zamykał półrocznie ewidencyę wydanych dekretów i wymierzonych taks w dwóch (2) egzemplarzach. Ta ewidencya ma zawierać w obydwu egzemplarzach: za I. półrocze daty dotyczące dekretów exhibowanych od 1. Stycznia do końca Czerwca, zaś za II. półrocze daty dotyczące dekretów exhibowanych od 1. Lipca do końca Grudnia odnośnego roku.

§. 10.

Pierwszy egzemplarz ewidencyi ma być prowadzony wedle formularza A. i zawierać wszystkie zapiski, wskazane w §§. 6., 7. i 8. — ten egzemplarz pozostanie w aktach Wydziału krajowego. Drugi egzemplarz będzie równobrzmiący z pierwszym, z tym wyjątkiem, iż nie będzie zawierał rubryki IX. i X., jako też zapisków, dotyczących ściągnięcia należytości od debentów. Ten drugi egzemplarz będzie udzielanym c. k. Urzędowi wymiaru należytości.

§. 11.

Przy zamknięciu ewidencyi zesumuje urzędnik oznaczony w §. 1. kwoty zapisane w rubryce VIII. a względnie i w rubryce IX. i zaopatrzy obydwa egzemplarze datą dnia zamknięcia i swoim podpisem, a oprócz tego wypracuje referat potrzebny celem odesłania 2-go egzemplarza ewidencyi do c. k. Urzędu wymiaru należytości i kwoty, równającej się sumie wykazanej w rubryce VIII. Ewidencyi. Referat ten wraz z obydwoma egzemplarzami ewidencyi należy wyexhibować najdalej w 10 dni po zamknięciu odnośnego półrocza, t. j. zawsze najpóźniej dnia 10. Lipca, a względnie dnia 10. Stycznia.

§. 12.

Referat wskazany w §. 11. należy oznaczyć napisem „Terminowe", zaś w poleceniu do Kasy krajowej należy nadmienić, że kwota wyasygnowana na pokrycie taks nominacyjnych ma być wniesioną do c. k. Urzędu podatkowego najdalej dnia 1. Sierpnia, a względnie 1. Lutego.

§. 13.

Akta dotyczące wymiaru i spłaty taks nominacyjnych należy w myśl §§. 38. i 44. Instrukcyi służbowej dla manipulacyi wewnętrznej Wydziału krajowego uważać jako wymagające szybkiej ekspedycyi. Jeżeli z powodu niedotrzymania terminu władza skarbowa za-

żąda spłaty podwyższonych należytości kar stemplowych, lub odsetek za zwłokę, orzeknie Wydział krajowy, czy i o ile takowe mają być ściągnięte od urzędników, odpowiedzialnych za zaniedbanie terminu.

§. 14.

Archiwum Wydziału krajowego utworzy nowy fascykuł z napisem „Taksy nominacyjne" i będzie w tymże przechowywać w myśl §. 61. i 62. Instrukcyi służbowej dla manipulacyi wewnętrznej Wydziału krajowego, akta dotyczące taks, wymierzonych przez Wydział krajowy. Akta dotyczące dawniejszych wymiarów, dokonanych przez c. k. Urząd wymiaru należytości, ma Archiwum przechowywać jak dotąd w istniejącym fascykule $\left(\frac{1}{\text{Pod.}}\right)$.

§. 15.

Urzędnicy obowiązani do spłaty taks nominacyjnych, zostaną zawiadomieni o wymiarze tej taksy w krótkiej drodze, a ci, którzy mają stałą siedzibę po za Lwowem, za pośrednictwem Dyrekcyi lub naczelnika odnośnego zakładu lub urzędu krajowego i mają ewentualne swe przedstawienia, które nie podlegają opłacie stemplowej wnosić do Wydziału krajowego.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów d. 12. Lutego 1889. r.

Allegat A. do Instrukcyi do LW. 57.011/88.

I.	II.	III.	IV.	V.		VI.	VII.		VIII.		IX.		X.	XI.
		Przyznane				Przyjęto do wymiaru należytości								
L. b.	Imię nazwisko i charakter urzędnika	Dekretem z dnia (do L.)	Pobory roczne tytułem	Pobory roczne w kwocie		Uzasadnienie mianowicie — wyszczególnienie — czy posadę nadano stale, prowizorycznie lub na czas w dekrecie określony, kwoty dotychczasowych poborów z powołaniem daty i liczby poprzedniego dekretu, jakoteż innych okoliczności na wymiar wpływających	Kwotę		Należytość przypadająca wedle pozyc. tar. 40 Ustawy z dnia 13. Grudnia 1862. Nr. 89. D. u. p.		Fundusz krajowy ma pokryć połowę (ewentualnie)		Ściągnięcie należytości zarządzono do Liczby Wydziału krajowego	Uwagi
				zł.	ct.		zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.		

Alegat B. do Instrukcyi do LW. 57.011/88.

Wy-

z ustawy z dnia 13. Grudnia 1862.

tych w poz. 40. taryfy dołą-

Post Nr.	Gegenstand
40	**Dienstleistungen.** Entgeltliche Verträge über Dienstleistungen: *a)* Die Übertragung von geistlichen und weltlichen Ämtern und von Dienstesstellen zur Besorgung dauernder oder wiederkehrender Geschäfte anderer Art, als welche von Taglöhnern, Dienstboten, Gewerbsgehilfen aus der Classe der Gesellen u. dgl. besorgt zu werden pflegen, ohne Unterschied, ob die Rechtsurkunde (Anstellungsdekret, Bestellungsbrief, Accreditiv, Wahlprotokoll, Collation oder wie immer sonst benannt) nur von dem Dienstgeber, oder ob ein von beiden Theilen unterfertigter Vertrag ausgefertigt wird, oder der Ernennungsakt (Wahlakt) hinterlegt wird, ob der Dienstgeber eine phisische oder eine moralische Person ist, ob demselben die persönliche Gebührenfreiheit zusteht oder nicht, mit Ausnahme derjenigen Bedienstungen, welche der Dienstverleihungstaxe unterliegen, so wie derjenigen, welche deshalb, weil ihre Anstellung provisorisch ist, oder

pis

Nr. 89. Dz. u. p. postanowień zawarczonej do oznaczonej ustawy.

Massstab für die Gebühren-bemessung	Gebühren				Gebühren-freiheit
	feste		wandelbare		
	fl.	kr.	Scala	Perzent	
Nach dem Betrage aller mit der Bedienstung verbun-					

Post Nr.	Gegenstand
	in Folge der kaiserlichen Entschliessung von 7. August 1852. (R. G. Bl. Nr. 167.) von der Dienstverleihungstaxe befreit sind. *Anmerkung 1.* Ämter und Bedienstungen, welche (abgesehen von der Möglichkeit einer Versetzung in den zeitweiligen oder bleibenden Ruhestand) dem Bediensteten nur im Falle dienstwidriger Handlungen entzogen werden können, sind den Bedienstungen auf Lebenszeit gleich zu halten. *Anmerkung 2.* Die Gebühr kann wenn sie 20 fl. übersteigt, im 12 gleichen Monatsraten abgestattet werden. *Anmerkung 3.* Falls der Bedienstete von demselben Dienstgeber oder seinem Rechtsnachfolger eine andere gleich, oder höher dotirte Bedienstung erhält, so ist im ersten Falle nur die fixe Stempelgebühr von 50 kr. von jedem Bogen, im zweiten nur die Gebühr vom Mehrgenusse zu entrichten, es muss aber die Entrichtung der Gebühr von dem früher erlangten Genusse oder die Befreiung von derselben nach den zur Zeit in Wirksamkeit gewesenen gesetzlichen Vorschriften nachgewiesen werden. *Anmerkung 4.* Von Communitäten, in welchen für das Amt des Vorstehers und die anderen in der Communität be-

Massstab für die Gebühren-bemessung	Gebühren				Gebühren-freiheit
	feste		wandelbare		
	fl.	kr.	Scala	Perzent	
denen Jahres-genüsse mit Berücksichti-gung des §. 16. des Gesetzes.	—	—	III.	—	

Post Nr.	Gegenstand
	stehenden Ämter nicht abgesonderte Diensteseinkünfte bemessen sind, ist statt der durch diese Tarifspost festgesetzten Gebühr ein jährliches Pauschale von $^1/_4$ Perzent des reinen Jahreseinkommens der Communität zu bemessen, dasselbe ist zugleich mit dem Gebühren — Aequivalente zu entrichten.
	b) Wenn der Arbeiter sich verpflichtet hat, den Stoff zu liefern, wie Kaufverträge P. 65 der geänderten Tarifsbestimmungen.
	c) Verträge über die Aufnahme von Lehrlingen, wenn sich die eingegangene Verpflichtung darauf beschränkt, dem Lehrling eine Unterweisung oder auch die Verköstigung bloss gegen dessen Dienste zu ertheilen.
	d) Alle anderen entgeltlichen Verträge über Dienstleistungen, welche nicht nach *a)* und *b)* dieser Tarifspost der Scala III. unterliegen.
	Anmerkung. Als Werth ist der bedungene Lohn anzunehmen, welcher insoferne er in bestimmten wiederkehrenden Leistungen besteht, nach §. 16. des Gesetzes, oder wenn er nach bestimmten Grössen der Gegenleistung z. B. nach der Stückzahl, nach Kubikklaftern u. s. w. festgesetzt wurde, nach der ganzen bedungenen Arbeit zu berechnen ist.

Massstab für die Gebühren-bemessung	Gebühren				Gebühren-freiheit
	feste		wandelbare		
	fl.	kr.	Scala	Perzent	
von jedem Bogen	—	50	—	—	
nach dem Wehrte	—	—	II.	—	

Powołany powyżej §. 16. ustawy z dnia 9. Lutego 1850. Nr. 50 Dz. ust. państ. brzmi jak następuje:

§. 16.

Umfasst das Rechtsgeschäft wiederkehrende Leistungen, so gelten für die Bemessung der Gebühr folgende Bestimmungen:

a) Ist eine wiederkehrende Leistung für eine bestimmte, aber zehn Jahre nicht erreichende Zeitdauer bedungen, so wird die Gebühr nach der Summe der für die ganze Dauer berechneten Geldwerthe bemessen.

b) Sollen die wiederkehrenden Leistungen durch zehn oder mehr als zehn Jahre fortdauern, so muss die Stempelgebühr nach dem zehnfachen Betrage der jährlichen Leistung entrichtet werden.

c) Ist die Dauer der wiederkehrenden Leistungen auf die Lebenszeit einer bestimmten Person beschränkt, so unterliegt sie der Gebühr nach dem zehnfachen, im Falle sich die Dauer der wiederkehrenden Leistungen aber nach der Lebenszeit zweier oder mehrerer Personen zu richten hat, nach dem fünfzehnfachen Betrage der jährlichen Leistung.

d) Lautet die Urkunde auf immerwährend wiederkehrende Leistungen, oder hat sich die Dauer der Leistung, nach dem Bestande einer auf unbestimmte Zeit errichteten Körperschaft oder Anstalt zu richten, so unterliegt sie dem

Stempel nach dem zwanzigfachen Betrage der jährlichen Leistung.

e) Ist die Leistung auf eine andere ungewisse Zeit bedungen, so muss die Stempelgebühr nach dem dreifachen Betrage der jährlichen Leistung entrichtet werden.

Auszug aus dem Verordnungsblatte des hohen Finanz-Ministeriums, Jahrgang 1863. Nr. 29 S. 200. An sämmtliche Finanz-Landes-Behörden Zl. 19.865 — 1.496 de dato: Wien den 17. Juni 1863.

Bei der Anwendung der Tarifpost 40. lit. a. der geänderten Tarifsbestimmungen ist der Dienstvertrag nur nach den Bestimmungen des a. b. Gesetzbuches zu beurtheilen und daher hiebei von den bestehenden besonderen politischen Vorschriften über die Rechte und Bezüge der dem Staate oder der Kirche dienenden Personen abzusehen. Als Jahresgenuss, welcher den Massstab der Gebührenbemessung für die Dienstleistung bildet, ist folglich derjenige Entgelt zu betrachten, welches der Dienende unter was immer für einer Benennung vertragsmässig innerhalb der Frist eines Jahres für die Dienstleistung anzusprechen hat folglich auch der Jahreswert der allfälligen Natural-Quartiers- und anderer Naturalbezüge, kurz

aller jener periodisch wiederkehrenden Bezüge und Genüsse, gegen welche der Bedienstete die Leistung eines bestimmten Dienstes, ob allein oder mittelst selbstgewählter Gehilfen, in dem Dienstorte oder auswärts zu besorgen übernommen hat. Es können daher nur jene Bezüge ausgeschieden werden, welche der Bedienstete nach dem Dienstvertrage als Kostenersatz oder nur unter der Voraussetzung, dass sie zu einem für den Dienstgeber bestimmten Zweck wirklich verwendet werden, anzusprechen hat, oder für den Stoff, welchen der Bedienstete zu liefern nicht unternommen hat, zu seinen Händen ausbezahlt werden. Bei Staatsbeamten, die in die Dienste einer Landesvertretung, Communal-Behörde oder solchen öffentlichen Anstalt, auf welche das Taxgesetz vom 27. Jänner 1840. keine Anwendung hat, übertreten und nur provisorisch angestellt werden, ist die Gebühr nach dem dreifachen Betrage der mit der Bedienstung verbundenen Jahresgenüsse zu bemessen. Erhält der provisorisch Angestellte eine definitive Anstellung mit den gleichen Bezügen, so ist für diese Verleihung die Gebühr im Sinne der Anmerkung 3 zu Tarifpost 40 nur noch nach dem siebenfachen Betrage der Jahresgenüsse zu berechnen. Ist jedoch die definitive Anstellung mit einem höheren Bezuge verbunden, so ist die Gebühr nach dem zehnfachen Betrage der Jahresgenüsse nach Abrechnung des bereits

vergebührten Betrages der Genüsse zu bemessen. Der bereits im Staatsdienste vertaxirte Betrag kommt bei der Gebührenbemessung nach der genannten Anmerkung 3. nicht in Betracht, weil die Bedienstung nicht von demselben Dienstgeber gegeben wurde.

Die Anmerkung 4. zur Tarifpost 40 hat auch auf weltliche Communitaeten Anwendung, wenn die in dieser Anmerkung enthaltenen Bedingungen vorhanden sind. Das jährliche Pauschale von $^1/_4$ Perzent des reinen Einkommens der Communität umfasst die Gebühr sowohl für das Amt des Vorstehers, als für die anderen in der Communität bestehenden Aemter, für welche abgesonderte Dienstes-Einkünfte nicht bemessen sind. — Die Ermittlung des reinen Einkommens der Communität und die Vorschreibung des jährlichen Pauschales hat jedoch nur bei der jedesmaligen Wahl des Vorstehers zu geschehen und für die Dauer seines Amtes zu gelten.

Drukiem Pillera i Spółki.